

БАРОИ ВАҲДАТИ МИЛЛӢ, СУЛҲУ ОРОМӢ, СУБОТИ СИЁСӢ, СОЗАНДАГИВУ
ОБОДОНӢ, РУШДИ УСТУВОРИ ИҚТИСОДӢ ВА ЗИНДАГИИ ШОИСТАИ МАРДУМ!

ҲАМРОЗИ ХАЛҚ

№ 17, (317),
5 сентябри соли 2018

► E-mail: hamrozi-khalq@mail.ru ● www.hhdtkhatlon.tj

НАШРИЯИ КУМИТАИ ИҚРОИЯИ ҲИЗБИ ХАЛҚИИ ДЕМОКРАТИИ ТОҶИКИСТОН ДАР ВИЛОЯТИ ХАТЛОН

КУМИТАИ ИҚРОИЯИ ҲХДТ ДАР
ВИЛОЯТИ ХАТЛОН

**Сокинони шарафманди вилояти Хатлон!
Ҳамватанони гиромӣ!**

Барои мо миллати кӯҳанбунёд мояи ифтихор аст, ки бо шарофати сиёсати оқилонаву хирадмандонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Раиси муаззами Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон санаи 9-уми сентябр дар фазои сулҳу субот, ҳамдигарфаҳмиву яқдилӣ ва Ваҳдати миллӣ аз 27-умин солгарди Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо сарбаландиву сарфарозӣ истиқбол мегирем.

Истиқлолият дар таърихи давлатдорӣ ва

сарнавишти миллати тоҷик гардиши кулӣ ва огози марҳалаи сифатан нави рушд гардида, дар назди мо иҷрои вазифаи бисёр ғурӯамасъулияти таърихӣ, яъне бунёди давлати мутамаддини ҷавобгӯ ба манфиатҳои халқу мамлакат ва эҷоди аркони давлатдорӣ муосирро пеш гузошт.

Аз ин рӯ, давлату ҳукумат, сохторҳои ҷомеаи шахрвандӣ ва дар маҷмӯъ кулли сокинони кишвар, ба хусус аъзои Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон бо дарки баланди масъулияти ватандорӣ ҳифзи Истиқлолияти давлатиро вазифаи муқаддас медонанд ва онро ҳамчун неъматӣ бебаҳо гиромӣ медонанд. Аз ин ҷост, ки мардуми меҳнатдӯсту

бофарҳанг ва хушиқболи вилояти Хатлон ин иди муқаддаси миллиро бо дастовардҳои арзандаи меҳнати сазовор ҷашн мегиранд.

Бигзор ҷароғи нурафшони Истиқлолият дар дилу дидаи ҳар як фарди Тоҷикистон абдан фурузон ва равшангари роҳи фардон неқ бошад! Бигзор Истиқлолияти миллати тоҷик абадӣ бошад! Бигзор Истиқлолият марзи номус ва шарафу ифтихори ҳар фарди озодадешу озодиҳои ин Ватан бошад!

Иди фарҳундаи Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон муборак бод, ҳамватанони азиз!

РАЁСАТИ КУМИТАИ ИҚРОИЯИ ҲХДТ
ДАР ВИЛОЯТИ ХАТЛОН

**МАКТАБИ
ОДАМИЯТ**

2

**НАҚШИ ҲХДТ ДАР ТАҲКИМИ
ИСТИҚЛОЛИЯТИ ДАВЛАТӢ ВА
ЭҲӢИ АНДЕШАИ МИЛЛӢ**

3

**ҲУНАРМАНД
ҲАР ЧО БУВАД
САРФАРӢЗ**

4

**ТАРРАНУМИ ҲУНАРҲӢИ
МАРДУМӢ ВА ЭҲӢИ
ДУБОРАИ ОН ДАР МАҲАЛ**

5

**ТАБРИКОТИ ШӢРОИ
МАРКАЗИИ ТҶҶ
“СОЗАНДАГОНИ ВАТАН”**

8

МАКТАБИ ОДАМИЯТ

ФАТТОҲЗОДА САИДМУРОД САМАД,
доктори илмҳои фалсафа, Муовини якуми
Раиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон

Бистухафт сол аз талошу мубориза ва иқдомҳои созидаву бунёдкорона сипарӣ мегардад. Бистухафт сол муқаддам Ватани азизу маҳбубамон Тоҷикистон ба неъматӣ бебаҳои Истиқлолият, ки асли соҳибхитиёрии давлат ва рамзи хушбахтиву саодати мардуми тоҷик аст, шарафӣ буд. Инак, бистухафт сол аст, ки дар раҳти тановари Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон сарсабзу хуррам ва дар авҷи нашъунамост. Бояд ба як воқеияти таърихӣ эътироф кард, ки шаклгирӣ ва таҳкими истиқлолияти кишварамон бо фаъолияти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон иртиботи ногусастанӣ дорад. Бешак, истиқлолияти давлатӣ роҳи таърихӣ давлати моро дар самти чомаи демократӣ, эътирофи сиёсӣ ва ҳуқуқии давлати Тоҷикистон дар чомаи ҷаҳонӣ муайян кард. Барои расидан ба ин рӯзҳои хушу бо саодат дар оғози роҳи Истиқлолият кишвари моро ба ҷанги таҳмили шахрвандӣ кашиданд. Солҳои ниҳоят сангину фоҷиабар ба сари миллати тоҷик омад. Алангаи оташи хонумонсӯзи ҷанг домани сарсабзи кишвари ободи моро месӯхт, ки дар натиҷа даҳҳо ҳазор ҷавонмардон шаҳид гашта, ҳазорон хонаҳо валангор, садҳо оила бесарпаноҳ, кӯдакони зиёд ятиму бепадар ва худуди як миллион нафар фирорӣ шуданд. Касе умед надошт, ки рӯзе дар Тоҷикистон ба ҷои садои тиру туфанг боз садои хандаи тифлони маъсум ба гӯш мерасад ва ҷароҳатҳои ҷонҷӯи пайкари ба хун огуштаи Ватан боз ба ҳам меоянд. Ин ҳолати даҳшатборро шоири шаҳир Ашӯр Сафар дар авҷи хунрезии ҷанги бародаркуш чунин ба риштаи тасвир кашида буд:

*Як бори дигар ханда ба лаб мешуда бошад?!
Дар кишвари ғам базму тараб мешуда бошад?!...
Бар ҷои ҳамин мамлақати сулҳҷудоҷам,
Як мамлақати сулҳталаб мешуда бошад?!*

Дар замоне, ки риштаи эътимоду боварӣ ва умед ба фардои нек бурида буд, ба бахти миллати мо фарзанди барӯманди тоҷик Эмомалӣ Раҳмон ба саҳни сиёсат қадами устувор гузоштанд ва нахустин Паёме, ки ба мардум ироа гардид ин ҳарфҳои деринтизор буд: «Ман ба шумо сулҳ меорам». Ин паём калиди кушоиши ҳама уқдаҳои сарбаста ва мушкилоти чомаи мо буд ва дар навбати худ маромномаи фаъолияти ҳамонвақтаи Эмомалӣ Раҳмонро ифода намуда, аз азми қавӣ ва ҷасорати ҷавулода доштани роҳбари ҷавони давлати тоҷикон шаҳодат меод. Рисолати таърихӣ Эмомалӣ Раҳмон дар он давра ин буд, ки миллати тоҷикро аз вартаи нобудӣ наҷот дода, ба ҷанги таҳмили шахрвандӣ хотима бахшид. Имзо шудани Созишномаи сулҳ ва ризоияти миллӣ бузургтарин дастоварди даврони истиқлолият аст, ки баъдан дар тамоми арсаҳо барои татбиқи роҳандозии барномаҳои азим заминаи мусоид фароҳам оварданд. Дар ин маврид ҳақ бар ҷониби Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аст, ки гуфтаанд: «Таҷрибаи сулҳи тоҷикон минбаъд аз ҷониби Созмони Милалӣ Муттаҳид ҳамчун таҷрибаи нодири расидан ба сулҳу субот эътироф гардид ва дар ҷараёни ҳалли масъалаи сулҳу оромӣ дар минтақаҳои даргири ҷаҳон истифода шуда истодааст».

Хусусан, дар ин давра, ба хотири таъмини Ваҳдати миллӣ заминаҳои хеле устувор гузошта шуданд. Дар ин замина баргардонидани худуди як миллион гуреза ба Ватан, аз ҷанги гуруснагӣ раҳонидани мардум, барқарор кардани офатҳои ҷанги шахрвандӣ, бунёди

манзилгоҳҳои харобашта, роҳҳо, иншооти маъмурӣ ва таъиноти маишӣ, мактабҳо, беморхонаҳо аз ҷумлаи умдатарин вазифаҳои давлат буданд, ки муваффақона анҷом дода шуданд. Ҳамгирӣ, якдилӣ, ҳамрафӣ ва муттаҳиду ахлона зистан усулан баёнғари сиёсати сулҳхоҳона ва сулҳпарваронаи Роҳбари давлат мебошад. Бо гузашти қариб се даҳсола мо амиқан дарк кардем, ки Ваҳдати миллӣ яке аз заминаҳои асосии ҳаёти ороиштаи мардуми тоҷик буда, бо ҷонфидоӣ ва азхудгузаштагии Эмомалӣ Раҳмон ба даст омадааст, ки имрӯз ҳифзи ин арзиши муқаддаси миллӣ вазифаи ҳар як тоҷики ҳудуғоҳу худшинос аст. Бо назардошти ин, сиёсатмадорони бузурги олам ва коршиносони низоғҳои байналмилалӣ Пешвои миллати моро ҳамчун «Меъмори сулҳ» эътироф кардаанд. Хусусан, дар ин давра таъмини амнияти озуқаворӣ, раҳой аз бумбасти комуникатсионӣ ва ба даст овардани истиқлолияти энергетикӣ, ки аҳамияти бузурги иҷтимоӣ ва ирғиботиву иқтисодӣ доштанд, дар сарҳатти барномаҳои ҳукуматӣ қарор гирифт, ки имрӯз самараҳои неки онро бо чашми худ мебинем. Ба таъбири дигар, Ваҳдати миллӣ, ки сарҷамъиву муттаҳидии миллати моро таъмин намуд, ба фазои орому амн, рушди бесобикаи соҳаҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ, фарҳанг ва дар ин росто ба бунёди иншоотҳои бузурги ҳаётан муҳим замина гузошт. Ормони ҳазорсолаи халқи тоҷик — Истиқлолият танҳо дар охири асри XX насиби мардуми мо гардид. Ин давлати тозаистиклол

ва мустақилу соҳибхитиёр бо роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон шакл гирифт, ҷилои тоза пайдо кард, ҳамчун узви баробархуқуқи чомаи ҷаҳонӣ шинохта шуд. Бо ин мақсад, бо ҷасорату шучоати ҷавулода ба ҳадафҳои олии миллӣ ва барномарезии дақиқу созанда тарҳрезӣ шуда, низоми муқаммалӣ давлатдорӣ ба вучуд омад. Фаъолияти созанда ва корсозии ҳадафмандонаи Пешвои муаззамии миллат дар самти таъсиси Артиши миллӣ, роҳандозии пули миллӣ ва қабулу муаррифии муқаддасоти миллӣ гувоҳи равшани он аст, ки бо талошҳои пайваста ҷиҳати таҳкими арқони кишвардорӣ мақоми сазовори Тоҷикистонро дар арсаи байналмилалӣ баланд бардошт. Пояҳои давлатдорӣ, хусусан ҷанбаҳои бунёдӣ ва арзиши он дар мактаби сиёсӣ ва давлатдорӣ миллии Роҳбари давлат бо шаклу мазмуни наву муосир такмил ёфта, Тоҷикистон ҳамчун давлати демократии дунявӣ ҳуқуқбунёд роҳи минбаъдаи худро пайдо кард. Тарҳрезии дурусти барномаҳои азими иқтисодӣ, хусусан, бунёди корхонаҳои санаотӣ, аз ҷумла корхонаҳои коркарди пахта, ришта, матоғҳои пахтагӣ ва абрешимӣ, истехсоли семент, ангишт, нуриҳои маъданӣ, тилло, нукра, сурма, инчунин рушди санаоти сабук, ислоҳот ва таҷдиди соҳаи кишоварзӣ аз ҷумлаи он тадбирҳои муҳиме буданд, ки барои тақвияту иқтисодии кишварамон тақони ҷиддӣ бахшиданд. Илова бар ин, таҷдиқи лойнаҳои дорои аҳамияти миллӣ дар самти энергетика барои расидан ба яке аз ҳадафҳои олии давлат — истиқлоли энергетикӣ заминаи мустақам фароҳам оварданд. Бунёди низоми ягонаи энергетикӣ, таҷдиди ҷароҳҳои нерӯгоҳҳои Норақ, Сангтӯда ва Қайроқум ҷиҳати аф-

зудани ҳаҷми истехсоли нерӯи барқ ва махсусан бунёди нерӯгоҳи бузурги аср – Роғун ба сароҳат аз сиёсати дурбинона ва хирадмандонаи Пешвои миллат шаҳодат медиҳанд. Ба ибораи дигар, бунёди Роғун, ки воқеан барои кишвари мо ба коҳи муҳташамии нур баробар аст, ба рушди босуръати иқтисодӣ ва ба маротиб бехтар шудани сатҳи зиндагии шахрвандон дар оянда наздик нақши ҳалқунанда дорад. Дар меҳвари сиёсати Роҳбари давлат қарор гирифтани рушди соҳаи маориф ва афзалиятнок баршумурдани он, ки ба тавлиди тафаккури нави миллӣ, худогоҳу худшинос, ватандӯсту ватанпараст ва босаводу бомаърифат шудани насли ҷавон нигаронида шудааст, яке аз самтҳои бунёдӣ ва усулии сиёсати иҷтимоии давлат ба ҳисоб меравад. Бунёди донишкадаву донишгоҳҳо, ифтиҳои филиалҳои донишкадаву донишгоҳҳои муътабарии ҷаҳонӣ дар кишвар, муассисаҳои таълимии муосир гувоҳи барҷастаи он аст, ки Пешвои миллат ба рушди фикрӣ ва ташаккули зеҳнии насли ҷавону ояндаи Тоҷикистон аҳамияти аввалиндараҷа медиҳанд. Бузургдошти фарзандони фарзонаи миллат — одамушуаро Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, ҳақим Абулқосими Фирдавӣ, Носири Хусрави Кубодиёнӣ, Мир Сайидалии Ҳамадонӣ, Камоли Хучандӣ... ва дар ин замина гиромидошту тақдирӣ арбобони адабиву сиёсӣ - Садриддин Айнӣ, Бобочон Ғафуров, Мирзо Турсунзода, Нусратулло Махсум, Шириншох Шоҳтемур бо унвони олии давлатӣ, яъне Қаҳрамони Тоҷикистон шаҳодати

(Давомаиш дар саҳ.3)

НАҚШИ ҲХДТ ДАР ТАҲКИМИ ИСТИҚЛОЛИЯТИ ДАВЛАТӢ ВА ЭҲӢИ АНДЕШАИ МИЛЛӢ

Истиқлолият – ин шарафу номуси ватандорӣ, ифтихор аз давлату миллати хеш ва талошу заҳмати бардавоми ҳар як фарди бедордили чома баҳри худшиносӣ, маърифат ва фарҳанги волост.

Эмомалӣ РАҲМОН

Чун суҳан дар бораи нақши аъзо ва ҷонибдорони Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон дар таҳкими пояҳои Истиқлолияти давлатӣ меравад, пеш аз ҳама бояд қайд намоем, ки воқеан, ҲХДТ худ Ҳизби зодаи даврони Истиқлолият мебошад. Ин Ҳизб бо ташаббус ва бар пояи ғояҳои созандаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон моҳи декабри соли 1994 таъсис ёфт.

Таъсис ёфтани Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон ба марҳилае рост омад, ки миллати чафокашидаи тоҷик дар гирдоби нобасомониҳо ва фитнаву иғвои хангомаҷӯёну бадхоҳони миллат қарор дошт. Истиқлолият дар ҳатро ва чома дар ҳолати парокандагӣ қарор дошт. Маҳз дар чунин марҳилае, ки чома ба бухрони амики идеологӣ

бунёдкорӣ раҳнамо гардад. Яъне Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон дар асоси ғояҳои созанда ва зери роҳбарии Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба нерӯи солими сиёсӣ табдил ёфта, чомаеро муттаҳид кард ва ба ояндаи дурахшон умед бахшид.

ҲХДТ ба халқ тақия кард ва бо роҳандозии барномаҳои мукамалтавонист нерӯи тавоноии халқро ба самти ободии Ватан сафарбар намояд. Дурӯст аст, ки аз рӯзҳои аввали таъсисёбии ҲХДТ тарғиби ғояҳои сулҳу ваҳдати миллӣ ва таъмини суботу оромӣ аз вазифаҳои аввалиндараҷаи худ медонад. Зеро барои халқи Тоҷикистон дар он рӯзҳои вазнин аз ин арзишҳо дида чизе муҳимтар набуд ва имрӯз низ бо назардошти фазои мураккаби чомаи ҷаҳонӣ аҳамияти худро гум на-

“Барои ваҳдати миллӣ, сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ, созандагиву ободонӣ, рушду устувори иқтисодӣ ва зиндагии шонистаи мардум!” эълон гардидааст. Зеро масъалаи Ваҳдати миллӣ ва суботу оромӣ дар ҳар давраи замон аз масъалаҳои умда ва омили таҳкими Истиқлолияти давлатӣ боқӣ мемонанд, бахусус дар шароити имрӯзаи басо мураккаби геополитикӣ.

Дар ин замина муваффақияти ҲХДТ аз он иборат аст, ки тавонист дар ҳама манотиқи кишвар халқро атрофи ғояҳои созандагиву бунёдкорӣ муттаҳид созад. Дар маҷмӯъ, дар ин давра сохторҳои ҲХДТ, аз он ҷумла дар вилояти Хатлон дар се самти муҳим фаъолият карда, ба муваффақиятҳои назаррас ноил гардиданд. Самти якум, тавре дар боло қайд гардид, ин ба эътидол овардани

Абдулло РАҲМОНЗОДА,
раиси Кумитаи иҷроияи ҲХДТ
дар вилояти Хатлон

дучор гардида буд, ташкили нерӯи сиёсӣ барои ислоҳи чунин вазъ лозим омад. Ин нерӯи сиёсӣ бо номи Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон ба майдони сиёсат омад ва тавонист бухронҳои идеологӣ ва сиёсиро аз байн бурда, чомаеро дар роҳи созандагиву

кардаанд. Ҳатто пойдорӣ минбаъдаи Истиқлолияти давлатӣ, мавҷудияти миллат ва якпорчагии кишвар низ аз ин арзишҳо вобастагии амиқ доштандро дорад. Ҳизби мо ин арзишҳоро то имрӯз тарғиб карда истодааст. Беҳуда нест, ки шиори ҲХДТ барои солҳои 2015- 2020

вазъи сиёсӣ кишвар аз роҳи хифзи манфиатҳои миллӣ буд. ҲХДТ бо тақия ба хиради азалии миллати тоҷик дар ин марҳилаи марғу зиндагӣ комёб гашт, ки ин муваффақияти беназир аст. Айни замон бо назардошти авзои ноороми сиёсӣ ҷаҳон ва хурӯчи гурӯҳҳои террор-

ристиву экстремистӣ сохторҳои Ҳизби вилоят сатҳи огоҳии чомаеро дар баробари ин хатарҳо баланд бардошта, шиддати таъсири ақидаҳои ифротиро миёни чома ба тадриҷ аз байн бурда истодаанд. Муваффақияти мо дар ин самт аз он иборат аст, ки бо ташкили аксияву чорабиниҳо, истифодаи васеъ аз васоити ахбори омма, воҳурии мустақим бо сокинон ва дигар тадбирҳои тавонистем аз ифротӣ шудани чома ва дубора ба гирдоби нобасомониҳои солҳои навадум афтодани Тоҷикистон пешгирӣ намоем. Самти дуюм, ин ташаккули афкори чома дар роҳи шиноختи моҳияти давлатдорӣ миллӣ ба ҳисоб меравад, ки дар ин росто бо тарғиби таърихи кӯҳан, қадршиносӣ аз шахсиятҳои бузурги миллат, эҳёи суннатҳои аҷлодӣ ва бедор гаштани ҳисси худшиносии миллӣ ба дастовардҳои назаррас ноил гардем. Вобаста ба ин бо роҳандозии барномаҳои фароғии сиёсати дохиливу хориҷӣ ва яқҷома бо мардум пурра ва босифат иҷро намудани нақшаҳои худ тавонистем ба бовариву эътимоди халқ сазовор гардем, ки ин орзуи тамоми Ҳизбҳои сиёсӣ аст. Самти сеюм, ин сафарбар намудани нерӯи бузурги халқи меҳнатқарини тоҷик ба ободони Ватан ва ташаккул додани тафаккуру завқи баланди созандагӣ ба ҳисоб мерафт. Рушди рӯзафзуни Тоҷикистони

(Давомаи дар саҳ. 7)

(Идома аз саҳ. 2)

садсолаҳо дар зехни мардуми кишвари мо таҳшин шуда буд, ниҳоят кори сангину душвор буд, ба востайи ин қонун қолабшаканӣ шуда, мардумро ба сӯи ояндаи дурахшон ва саодату рифоҳи инсонӣ хидоят кард, ки бешубҳа яке аз дастовардҳои умдаи даврони истиқлолият ва аз тасмимҳои писандидатарини Пешвои миллати мо маҳсуб мешавад. Бунёди давлати демократии дунявӣ ҳуқуқбунёд барои ташаккули низоми бисёрҳизбӣ ва татбиқи гуногунфиррии сиёсӣ дар чомаи заминаҳои мусоид эҷод кард. Хусусан, бо ташаббуси бевоситаи Пешвои муаззами миллат Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон таъсис ёфт, ки дар раванди сиёсии Тоҷикистони соҳибистиқлол як падидаи нава буд. Ҳизб, бешубҳа ҳамчун мактаби низоми сиёсӣ дар ташаккули сиёсии шахс таъсири созанда дорад. Ҳоло Ҳизби мо худуди ниммиллион аъзо дорад ва нақши он дар тамоми арсаҳои ҳаёти чомаи маданияти Тоҷикистон ба хубӣ эҳсос мегардад. Дар маҳдудани ин мақола оид ба мактаби одамияти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ибраз намудани чанд нуқтаро низ муҳим мешуморам. Ӯ воқеан дар баробари яке аз сиёсатмдорони шинохташудаи сатҳи байналмилалӣ ҳамчун инсон ниҳоят дилсӯзу меҳрубон ва раҳмдилу фурӯтан

мебошанд. Чавонмардиву дарёдилӣ аз хосиятҳои фитрии Пешвои мост. Маҳз ба ҳамин хотир андешаву суҳанон, амалҳои неку созандаи Роҳбари давлат дар дилу дидаи мардум роҳ ёфта, дар чомаи ҳамчун Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, ки воқеан рисолати инсонии ӯст, эътироф шудааст.

Гузашта аз ин, Пешвои миллат дар сатҳи сиёсат ва ҳамкориҳои байналмилалӣ минтақавӣ пайваста кӯшиш менамоянд, ки аз зовияи диди инсонпарварона бо назардошти манфиати халқу миллатҳои дигар низ тасмим бигиранд. Дар амалӣ намудани лоиҳаҳои бузурги иқтисодиву иҷтимоӣ, ба хусус тарҳхое, ки ба истифодаи мунсифонаи об иртибот дошта, дар минтақаи Осиёи Марказӣ аз масоили доғ маҳсуб мешавад, манфиатҳои кишварҳои ҳамҷавор ҳамеша ба назар гирифта мешавад. Ҳамин хислатҳои беназири Пешвои миллати мо боиси он гардид, ки масоили баҳсталаби минтақа бо роҳи мусолиҳатомез ҳалли худро ёбанд ва имрӯз натиҷаи ҳамин сиёсати хирадмандона аст, ки ҷумҳурии мо бо кишварҳои ҳамсоя муносибатҳои мутақобилан судманд барқарор намудааст. Ҳисси хайрхоҳӣ ва арҷ гузоштан ба арзишҳои бунёдии миллатҳои дигар имрӯз бонси он гардидааст, ки номи Сарвари давлати мо дар дигар кишварҳои минтақа низ бо эҳтиром ва муҳаббати хоса ёд ме-

шавад. Дар нахустин сафари давлатии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки чанде қабл ба Ҷумҳурии бародарии Ўзбекистон сурат гирифт, Президенти Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев хангоми супоридани яке аз орденҳои арзишманди кишвараш «Эҳтироми сарзамини авлодӣ» («Эл юрт хурматӣ») хизматҳои арзишманди Роҳбари давлати тоҷиконро таъкид намуда, маҳсус зикр кард, ки маҳз пуртоқативу дурандешии Эмомалӣ Раҳмон заминаи устуворе барои дар сатҳи нав роҳандозӣ намудани муносибатҳои ин ду кишвари ҳамсоя ва дӯст, барқарор гардидани муносибатҳои таърихӣ ин ду миллати бародар фароҳам овард.

Ба қавли маъруф, Президенти мо — Эмомалӣ Раҳмон аз миёни мардум барномадааст. Ман дар ин хусус, чанд сол пеш дар мақолаи «Президенти мардумӣ» изҳори назар намуда будам. Танҳо инчо ба нуқтае ишора хоҳам кард, ки ин шахсияти бузург дар баробари роҳбари оқилу дурандеш ва ботачрибаву солор будан, инчунин одилу адолатпеша низ ҳастанд. Инро ман, ки солҳои зиёд ба ҳайси Ёвари Президент, Мудири Котиботи Президент, Мушовири давлатии Президент оид ба масъалаҳои иҷтимоӣ ва робита бо чома, дар айни ҳол Муовини якуми Раиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон қор карда истодаам, шинохтаам ва худро аз шогирдони содиқи мактаби бузурги сиёсӣ, давлатдорӣ ва одамияти Эмомалӣ Раҳмон медонам.

